

Τραγούδι του Γάμου.

Όταν γερμάνουν το κρεβάτι της νύμφης.
ώρα ναμή ώρα ναδή ώρα ευλογημένη.
Τούτη δουκιά ε'άρμυζαμεν να ναυα ελερωμένη,
• Η Παναγία με ο Χριστός να πλου να βοηθήσουν,
το έργο μας ε'άρμυζαμεν να μας το ευλογήσουν.
• Αγίοι του υψομου ζήστε με άγιοι ευσεβήτατε
του το κρεβάτι να παρή όμορφα βοηθήτε.
Κι εως σουγιάμα του ορατου, να νάρα χειρόνια,
Περικεράμα όμορφα, χουόβων αγόνια
ζήστε με εως τα δώρα σας, τα φηρωτα ευτόνια
Κι εως νοσέρες όμορφες, με τα χρυσα βεχόνια
ράβυελς το με ποροσχήν, να ελευ χιλια χρόνια.
Τ ανδρόγυνον με λιη ναμήν υγιάν να το παντίση,
και με χαράν εις λιη ναρδιάν, χρόνια αωχα να φήση.

Όταν άγγάσσουν την νύμφην.

ώ! Παναγία Δέσποινα! αάγε παραμαρτω ει
ν'άγγάζουμαι λιη νιονυμφην βοήθειαν με, δώσε.
• Η Παναγία με ο Χριστός, να πλου να βοηθήσουν,
το γόρεψαν της νιονυμφης να της το ευλογήσουν.
Κι εως νοσέρες του χαρμου, ευγενίκεες και ζέρες,
όες ωρα απος το υψοσχην ευρημέρες,
• Ζηάζετε λιη νιονυμφην, εαν όρεται, εαν λαριμάφε
για ε'έχει ε'σλην όμορψιαν άσσην, να της τριολήη.
Φήστε λιη όρωλην φορεσιαν λιη χρυσοεινυμένην,
αούραφει όριν όχτω μενες με έχει λιη φυλαγγμένην,
φορεϊσδε της λιη, βάρτε της και το χρυσοσόν σουάριν,
με έναν δ'λαυρον εις τον λαυρον, με το μαρμαριλάριν.
Φήστε τον κήρην της νορτα, να λιη ιεσχιζοσώση,
και λιη ευχήν του ποσού ναρδιανς ευήμερε να της εαίση,
Γιαδι η ώρα ε'ρδασεν να λιη ιεδερώνση,
το λαυριν της το λαυριόν, όρονεταε ν'ανταξώση.

Όταν ἀγγάσσουν τὸν Γαμπούρι.

Ἄγία Τριάδα ἀπόστατε νὰ δώσῃ ὁδηγίαν,
νὰ ἀγγάζουσαν τὸν νιόγαμπον, μὴ λὶν νὰ μὴν ὑφίαν.
Ἀγγάζετε τὸν ὄμορρον, τὸν νιόγαμπον νοσοῦμα,
καὶ δώδε τοῦ σοῦ μίαν ἐσχὴν, νὰ χῆ χαρὴς ἢ γέμια.
Ἀγγάζετε τὸν γηγορα, εὐφραδίη μίον εἰπερὶν
μὴ ἐν ὕρα σουννάλαμωδῆ με τὸ δινὸν τοῦ λαίριν.
Τὸ Καναράμιν τὸ χρυσὸν, με τ' ἄστρον Περσιλέριν,
με νείνον σοῦ ννα χαίρεται χερμῶναν Καναλαίριν.

Τραγούδια στὸ Ἀντρόγονον.

Ἡ νιόσυρρη μας ^{σπαβοῦμ} ~~πασσάρα~~ ἐν τὴμα σοῦ τὴς ὀπίωλης,
ἔτσι εἴν λούνη, ἐν ἔχουν ἄσπην οἱ Τησοπιώλης.
Ὁμορρην ἀπώλον νοῦμερον, τὴ δινιὴ ἐσώλη ὁ νοῦς ἡμς,
ἐν τὸ νὰ μὴ τὸν γαμποῦ. μανιέρα τοῦς γονιός ἡμς
τὴ ὁ νιόγαμπος μας ἀραγμαλὶ ἔννετ ἀραμῆου νιός
ἔσοος τὴμα ἔτσι τὸ γαμποῦν λούλος ἐν τὸ ὕραιος.
ἔσαν νάλοιν οἱ ἀρωλοαμαδοί, ἢ εἴνα τὴ ἄδαμος.

Τρεῖς χροῖα τοῦς σοῦ νὰρδίας, εὐχογημένος Γάμος!
ὄρε μου! σούσαι εἰς ἡμῶν, πρὶν εἶν γὴν τὸ διν σου
μὴ εὐχὴ τὸν Ἀντρόγονον ἢ δὲς τοῦ λὶν εὐχὴν σου.
Εὐχὴ γὰ τοῦς χρόνια σοῦμα, χαροῦμα να σῆσον,
νὰ εἶν ἄσπην ἢ ἀγαδὸν ἔσοο τοῦς ἢ ἀσχεγῆσον.
Ἡ Μανὰ μὴ ὁ Παλιέρας τοῦς ἔχουν ἀσπῆς μανιέρες,
ἔτσι μὴ οἱ Κουμαάροι τοῦς, μανι μὴ τὴς Κουμῆρες
ὄρε μου Πανδοδύραμε! μανι ἔχουν ἔχουν,
νιόσυρρους ἀραμῆου ἔσοο να τοῦς ἀποεῖχης
τὸν γάμον τοῦς ἀραμῆου να τοῦς τὸν εὐχογημένος,
μὴ ἀσπῆλον τὸν εἰλεσαν να τοῦς διυληρῆς.
Χαρὴς ἢ χρόνια νὰ χροῦσαι μὴ ὄσοι οἱ νὰ μανιέροι,
τὰ δέμας μας, οἱ σπῆρες, οἱ σῆροι μας, μὴ οἱ ξένοι.
Εὐχαριστοῦμε γενιὸς! σοῦ εὐμοσερῆσαν,
καὶ μὴ τὴν ἀπουσίαν τοῦς, τοῦς γάμους εἰλεῖσαν!

140
490
312
800

Στ Παλαιά

242
312

717